தத்துவவிவேசினி

இந்துசுவக்கியானசங்கத்தாரால்பரிபாலிக்கப்பட்டுவருகின்ற

வாராந்த திராவிட சுவக்கியான பத்திரிகை.

Vol. V.—No. 38.] MADRAS:—SUNDAY SEPTEMBER, 19, 286. A. S. [Monthly, 4 Annas.

சொல்லுகசொல்லைப்பிறிதோர்சொலச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொலின்மையறிந்து.—குறள்.

தெய்வச்செயல்.
கடவுள்.
இந்துசமயிகளொழுக்கம்.
இந்தியாகெடுதி,
நோடீசு.

தெய்வச்செயல்.

ஜர்மனிதேசத்து ஒரு சிறந்த கிரந்தகர்த்தாவானவர் "மனிதர்கள் தங்கள் வைராக்கியத்துக்கேற்பத் தத்துவம்பேசுகிறார்கள்" என்று உண்மையாகவே உறுத்திச் சொல்லியிருக்கிறார். நாம் மதக்கோட்பாட்டிற்குள் நுழைந்து பார்ப்போமாகில், எப்போதும் அடிவாரத்திலே ஸ்வப்பிரயோஜனக்கருத்தைக் காணுகிறோம். தாமஸ்கூப்பரானவர் தன்னுடைய வாழ்நாள் சரித்திரத்திலே இருப்புப்பாதையிலே நேரிட்ட இடையூறானது தான் கிறிஸ்தவனானதற்கு முடிவான பரிசோதனையாயிருக்கிறதென்று எழுதியிருக்கிறார். மற்றெல்லாவண்டிகளும் இடியுண்டுசிதைந்துபோக, அவர் ஏறியிருந்த வண்டிமாத்திரம் அற்புதமாய்க் காப்பாற்றப்பட்டது அவர்பேரில் கடவுள் திருஷ்டிவைத்திருந்தாரென்பதற்கு அதுவேதெளிவான அத்தாட்சி; தாமஸ்கூப்பரை கிறிஸ்தவரொன்று எண்பிக்கும்பொருட்டே அந்த வண்டித்தொடர் சேதமடைந்ததென்று உள்ளபடி ஒருவர் நினைக்கவேண்டும். இறந்துபோனவர்களையும் குத்துயிராயிருக்கிறவர்களையும் பற்றிச் சிந்தனையொன்றுமில்லாமல், அவர்முழந்தாள்படியிட்டுக் கடவுளைப் பிரார்த்தனைசெய்தார். இதைப்பார்க்கிலும் ஸ்வப்பிரயோசனதிருஷ்டி வேறொன்றிருக்கிறதா? மேலும், இது கொடிய கல்நெஞ்சுக்குக் கோரமான திருஷ்டாந்தமாயிருக்கவில்லையா? தாமஸ்கூப்பர் தனக்கு இருப்புப்பாதை இடையூறுசம்பவித்து, கிறிஸ்தவர்கள் தனக்காகப் பெருந்தொகை கையொப்பஞ்செய்தபின்பு, தீவரமாய்க் கண்டறிந்ததுபோலப் பிரபஞ்சத்தில் "கடவுளினது சங்கற்பத்தைக்"காணுக ஐயோ ஒருதெளிவுள்ள சுவக்கியானி, தன்னைப்போன்ற ஜீவர்கள் மரிப்பதினால் தனக்கு அநித்தியமான அல்லது நித்தியமான பிரயோசனமுண்டாவதாயிருந்தபோதிலும், அந்த மரணத்தைப் பராமுகமாய்ப் பார்க்கும்படியான இழிந்த குணத்தை ஒருக்காலு முடையவனாயிரானே.

நமது சிநேகிதர்களில் ஒருவரோடுகூட ஒரேவீட்டில் வாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கிற ஒருதேவவிஸ்வாச துரைசானி "சமாச்சாரம் கேள்விப்பட்டீரா? Foote என்பவருடைய வீடு எரிந்துபோய்விட்டதாம், அவர் பேரில் கடவுளினுடைய ஆக்கினையைப் பார்த்தீரா?" என்றுசொன்னாள். அதற்கு நமதுசிநேகிதர் "அவலட்சணம், ஒருதேவாலயம் எரிந்துபோய்விட்டால், கடவுள் அப்படிச் செய்தாரென்று சொல்லுவையா? என்றுகேட்டார். அதற்கு அந்தம்மாள் "ஓ! அதுவேறுவிஷயம்" என்று மறுமொழிகூறினாள். அப்படியே சொல்லுவார்கள்.பரிதாபம்! குருக்கள்மாருடைய போதனையால் அறிவு மழுங்கியிருக்கிற மதப் பித்தர்களுக்கு "அதுவேறுவிஷயம்" என்றுசொல்வது தவிர வேறேவகைகிடையாது. அதாவது—அவர்கள் எதைநம்ப விரும்புகிறார்களோ அதுவேயதார்த்தம், எதைநம்ப விரும்புகிறதில்லையோ அது அபத்தம். இதுதான் எப்போதைக்கும் மதத்துக்கு ஜீவனும் தர்க்க சாஸ்திரத்துக்கு ஹானியுமாயிருக்கிறது.

G. W. F.

கடவுள்.

கடவுள் இருக்கிறாரென்றாவது அல்லது இல்லையென்றாவது ருஜுகொடுப்பது அசாத்தியம்.

கடவுள் இருக்கிறாரென்றும் அல்லது இல்லையென்றும் சாட்சிபகர்வது அவரவருடைய சாமர்த்தியத்தின்பேரில் ஆதாரப்பட்டிருக்கிறது.

சடபதார்த்தங்களையன்றி வேறொருவஸ்து உலகத்தில் இருக்கிறதாக துணிந்தால், அத்தன்மையான வஸ்து இல்லையென்றும் அத்தன்மையான வஸ்து இருக்கிறது அசாத்தியமென்றும் வாதிப்பேன்.

பொருளில்லாத இரண்டு மொழிகள் இவ்வுலகத்தின் எத்தேசத்து எச்சமயவாதிகளுக்குள்ளும் சாதாரணமாக வழங்கி வருகின்றன. அவை—கடவுள்-ஆன்மா.

ஆத்திகர்கள் பொருளில்லாத இம்மொழிகளைப்பற்றி வாதாடுகிறார்கள். அப்படி வாதாடுவது அப்பிரயோஜனம். ஒருவரும் ஒருகாலத்திலும் கடவுளைச்கண்டதில்லை; கடவுளைக் கண்டதாகப் பகருகிற ஒவ்வொருவரும் நிரூபிக்காவிடில் சுத்தபொய்யர்கள்.

ஆதியில் கடவுள் யாவரும் காணும்படி தமது ரூபத்தைகாட்டினார் எனில், இக்காலத்தில் அவரைப்பற்றி அநேக சங்கங்கள் கூடி வாதாடிக்கொண்டிருக்கிற அச்சங்கத்தார்களின் சந்தேகம் தெளியும்படி யேன் தமது ரூபத்தை காட்டாதிருக்கிறார்? பரிசுத்தவான்களுக்கே தமது ரூபத்தை காட்டுகிறாரெனில், நோயுள்ளவருக்கல்லவோ அவிழ்தங் கொடுக்கவேண்டும்? அதுபோல, தம்மைப்பற்றி சந்தேகங் கொண்டவர்களுக்கல்லவோ அவர் தமது ரூபத்தைக் காட்டவேண்டும்? சந்தேகங் கொண்டவர்கள் இதுவரையில் கண்டதாக தெரியவரவில்லை. அல்லது பரிசுத்தவான்களென்று சமயவாதிகளால் கூறப்பட்ட தெய்வீக பக்தர்களாகிலும் இக்காலத்தில் கண்டிருக்கலாமே, அப்படியு மில்லை. அன்றியும், ஊன்தேகத்தோடு கூடிய மானிடர் அவரைக் காணக்கூடாதென்றும், கண்டால் கண்களுக்கு ஊனம் உண்டாகுமெனில், அவரால் சமைக்கப்பட்ட மானிட கண்களுக்கு பின்னம் உண்டாகாதபடி யேன் தோன்றுதிருக்கிறார்! ஆகையால், இக்கோட்பாடுதவறு.

பாவபுண்ணியங்கள் இரண்டும் அவரால் சமைக்கப்பட்டதனால், அவ்விரண்டையும் அனுபவிக்க நன்மையுடனே தீமையையும் புரியும் இருவகை மக்கள் இருக்கவேண்டுமென்றும்; தாம் யாவருக்கும் காணும்படி தோன்றிவிடின் யாவரும் பாவத்தை வெறுத்து மோட்சத்தையே நாட, தம்மால் சமைக்கப்பட்ட நரகம் அனுபவிப்பாரின்றி பிரயோஜன மற்றுவிடுமென்று எண்ணங்கொண்டு தோன்றாதிருக்கிறாரெனில், அவரே நம்மை பாவஞ்செய்ய தூண்டுகிறாரென்றும்; பாவஞ்செய்தபின் நம்மை நரகதண்டனை அனுபவிக்கும்படி பலவந்தஞ் செய்கிறாரென்றும், அவரே நமக்கு நாசகாரணராக இருக்கிறாரென்றும்; ஆகவே பூரண சற்குணரான கடவுள் நன்மையுடனே தீமையும் புரிபவர் என்றும், தெய்வீகத்தன்மை அவரிடத்தில் விளங்கவில்லை யென்றும் தோன்றுகிறது. ஆகையால், இக்கோட்பாடு தார்க்கிகமதத்திற்கு மாறுபட்டு கடவுள் இல்லையென்பதாயிற்று.

கடவுள் முற்காலத்தில் தோன்றினார் மறுபடியும் சில நூற்றாண்டுகள் கழிந்தபின் தோன்றுவாரெனின், அவர் ஒருதடவைதோன்றி மறுதடவை தோன்றுவதாகிய இதன் மத்திய

காலமானது அநேகநூற்றுண்டுகளாகிறது. இந்த மத்தியகாலத்தில் அநேகங்கோடி பிரஜைகள் தோன்றி மறைகிறார்கள். அந்த மத்தியகாலத்தில் தோன்றிமறைந்த அவ்வளவு ஏராளமானபேரும் கடவுளைக் காணாததினால், அவரை மறந்து அவருக்கு செலுத்தவேண்டிய கடமைகளை கைநெகிழவிட்டு அவர் கோபாக்கினிக்கு இரையாகிறார்கள். ஆகையால், அவர் ஒவ்வொருவரும் தம்மை வழிபடவேண்டுமென்பது அவர் சித்தமானால், ஒவ்வொருவருக்கும் தரிசனை கொடாதிருக்கிற காரணமென்ன? ஆகையால், கடவுள் இருக்கிறாரென்று ஒருவாற்றானுஞ் சமாதானம் கொடுத்தல் கூடாது.

தேவாதீன சம்பவமான அற்புதங்கள் நடந்தனவென்றும், பௌஷீகதரிசனங்கள் சொல்லப்பட்டன வென்றும் எச்சமயநூல்களும் கூறுகின்றன. அற்புதங்களும் பௌஷீகதரிசனங்களும் மனிதவல்லமையைக்கடந்தனவாதலால, அவற்றைச்செய்யவல்லஒருவர் இருக்கவேண்டும். அவரேகடவுள் என நியாயவழுவாக பேசுகிறார்கள். அற்புதமானது இயல்பு பிரமாணத்தை எதிர்த்து நிற்கிறது. எப்படியெனில், அற்புதமானது தெய்வீகப் பிரமாணத்தையும் மனித வல்லமையையும் கடந்தகிரியையாம்.

அற்புதங்களை ஆதியந்தமாக ஆராய்ந்து பார்க்குமிடத்து: பிரமதேவர் தாழம்பூவுக்கு உயிர்கொடுத்து பேசுவித்ததும், விஷ்ணு திருப்பாற்கடல் கடைந்ததும், சூரியனை சக்கரப் படையால் மறைத்ததும், சிவன் நெற்றிக்கண்ணாற் காமனை யெரித்ததும், நரியை பரியாக்கினதும், யேசு சமுத்திரத்தின்மீது நடந்ததும், காற்றை அதட்டி அசையாதிருக்கும்படி கட்டளையிட்டதும், ஆகிய இக்கிரியைகளா கடவுளை காட்டத்தக்கது? இக்கிரியைகள் அனைத்தும் அவரால் உண்டான உலக இயற்கைப் பிரமாணத்திற்கு மாறுபட்டு நிற்கின்றது. தம்மால் நிரூபிக்கப்பட்ட சட்ட திட்டங்களுக்குமாறாக தாமே நடந்தாரென்றும் இவ்வித கிரியையினாலன்றி பூலோக இயற்கை கிரியையின்படி தம்மைக்காட்ட அவருக்கு தெரியாமற் போயிற்றென்றும் திருட்டாந்தப்படுகின்றது. ஆகையால், அற்புதங்களென்னும் இக்கிரியையை உடையவர்கள் கடவுள் அல்லவென்றும் கடவுள் என்றொருவர் இல்லையென்றும் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

மனிதபுத்திக் கெட்டாத வருங்கால சம்பவ பிரசித்தமே பௌஷிகதரிசன மென்னப்படுவதாம். ஒருவன் இவ்வண்ணமாக பௌஷீகதரிசனம்செய்வானாகில் அவன் கடவுளால் அனுப்பப்பட்டவனென்றும் அவன்கூறியவைகள் எதார்த்தமானவையென்றும் ஒத்துக்கொண்டுவருகிறார்கள்.

பூலோகத்தில் நடப்பனவென்று வீணாக வாயில்வந்தபடி சொன்னவைகளை ஆராயுமிடத்து அவைகளிலொன்றும் நடந்ததாக இதிகாசங்களினாலும் நமது அனுபவத்தினாலும் தெரியவரவில்லை. எதிர்காலத்தில் நடப்பனவென்று வேதங்களில் கூறியிருக்கிற பௌஷீகதரிசனங்களிலும் புத்திமான்கள் எழுதினால் அதி திறமையாக எழுதுவார்களே. ஆதலினால், இச்சாட்சிதானா கடவுள் இருக்கிறாரென்று காட்டுகிறது? ஆகையால், கடவுள் என்றொருவர் இல்லை யென்பதாயிற்று.

உலகத்தை சிருஷ்டித்து புத்தியோடும் சுவாதீனத்தோடும் ஆளுகிறவர் ஒருவருமில்லையென்று விளங்குகிறது.

M. M.

—o—

இந்துசமயிகளொழுக்கம்.

(148-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

விவாகசம்பந்தமான முறைகள் பலதேசத்தாருக்குள் பலவிதமா யிருக்கின்றன. துருக்கருக்குள் தன் மானத்தைப் பிறருக்குக்காட்டக்கூடாதென்கிற ஏதோ ஒரு நியாயத்தைக்கொண்டு, ஒருவன் சிற்றப்பன் பெண்ணைக்கலியாணஞ்செய்துகொள்ளுகிறான். இதற்கொரு கதையுண்டு;—ஒரு வர்த்தகன் தூரதேசம் போகவேண்டியிருந்தபோது தன் மனைவியையழைத்து, நான்திரும்பிவர நெடுநாட்செல்லுமாகையால் ஒருவேளை உனக்கு இச்சையுண்டாகுமாகில், மெத்தைமேலேறிப்பார்த்து, கொல்லைவெளியிலேமலோபாதைக்குப்போகிறவர்களுக்குள்தூரமாய்ப்போய்க் கடைசியாக தனித்து உட்காருகிறவனை யழைப்பித்து ஆலிங்கனஞ் செய்துகொள்ளென்று சொல்லிப்போயினான். சில நாள்கழிந்தபிறகு இவளுக்கு ஞாபகமுண்டாகிக் கணவன் சொன்னபடி யழைப்பித்தாள். அவன் துருக்கன். அவன் காலலும்பத்தண்ணீர் கொண்டுபோன மொந்தையைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு வந்தவுடனே,இவள் ஆவலோடு அவனை அணைத்துக்கொள்ள,மொந்தை தவறிவிழுந்து உடைந்துபோயிற்று. அதற்காக அவன் புரண்டு புரண்டு அழுதான். அவள் வதிலுக்குப்பொற்குடந் தருகிறேனென்று சமாதானஞ் சொல்லியுங் கேளாமல், என்மானத்தை வேறொன்றிற்குங் காட்டமாட்டேன், என்குடுவையே எனக்குவேண்டுமென்றான். அண்டை அயலார் கும்புசேர்ந்து அவனைச்சமாதானப்படுத்தியனுப்பி விட்டார்கள்; இதனால் அவனுக்கும் புத்திவந்தது.—ஐரோப்பியர்களுக்குள், நெருக்கமான பாத்திய சம்பந்தத்தினால்கண்டமாலை க்ஷயம்முதலிய சிலவியாதிகளுண்டாகின்றனவென்கிறகாரணத்தினாலும் மற்றுஞ் சில காரணங்களினாலும் அப்படிப்பட்ட நெருக்கமான சம்பந்தத்தை விலக்கிச்சட்டமும் செய்திருக்கிறார்கள். இந்துக்களுக்குள்ளும் சில சம்பந்த ஏற்பாடுகளிருக்கின்றன. சில சாதிப்பெண்கள் நல்லம்மானைக் கலியாணஞ் செய்துகொள்ளுகிறார்கள் சில ஜாதிப்பெண்கள் அப்படி நடப்பதில்லை. ஒருவனுக்குத் தகப்பனோடு கூடப்பிறந்தவன் சிற்றப்பன்; இருவரும் ஒரே பீஜமாதலால், அந்த பீஜவழியாய்ப்பிறக்கிற பெண்கள் சகோதரிகளே. தகப்பனோடு கூடப்பிறந்தவள் அதேபீஜத்திற்குப்பிறந்தவளானபோதிலும், அவளுக்குப்பிறக்கிற பெண் வேறுபீஜத்திற்காதலால், அந்தப் பெண்ணை விவாகஞ் செய்துகொள்ளல் முறைமைதான். தாய் எந்த பீஜமோ அதேபீஜத்திற்குப் பிறந்தவன் அம்மான், அவனுடையபீஜத்திற்குப் பிறந்த பெண்ணை சிலர்கலியாணஞ்செய்து கொள்ளுகிறார்கள்; தாய் எந்தபீஜமோ அதே பீஜத்திற்குப் பிறந்தவள் சிறியதாய், அவளிடமாய் வேறொருவனுடைய பீஜத்திற்குப் பிறந்தபெண்ணை தங்கையென்றும் அவளைக்கலியாணஞ்செய்து கொள்ளலாகாதென்றுஞ் சொல்லுகிறார்கள். தகப்பன் வழியில் பீஜசம்பந்ததை நோக்குவதுபோலத் தாய் வழியில் பீஜசம்பந்தத்தை நோக்குவோமாகில், தாயொடு கூடப்பிறந்தவனுடைய பெண்ணைப்பார்க்கிலும் தாயொடு கூடப்பிறந்தவளுடைய பெண்ணைக்கலியாணஞ்செய்து கொள்ளலாம். ஆயினும், இப்போதிருக்கிற ஏற்பாடு-தகப்பன் ஆண்பாலாகையால், அவ்வழியில் ஆண்பாலாரைத் தகப்பன் முறைவர்க்கமாகவும், பெண்பாலாரைச்சம்பந்திவர்க்கமாகவும்; தாய் பெண்பாலாதலால்அவ்வழியில்பெண்பாலாரைத்தாய்முறைவர்க்கமாகவும், ஆண்பாலாரைச்சமபந்திவர்க்கமாகவும் ஒன்றற்கொன்று மாறாகச்செய்யப்பட்டிருக்கிறதாய்த்தெரியவருகிறது. இவற்றையெல்லாம்யோசிக்குமிடத்து, மானிடஏற்பாடாகக் கொள்ளவேண்டியதேயல்லாமல்,எவனாவதுதெய்வீகமானஏற்பாடென்றுசொல்லுவானாகில், அவன் பயித்தியக்காரனாகத்தானிருக்க வேண்டும். இந்தச்சம்பந்தங்கள் வழக்கத்தில் நடந்தேறிவருகின்றன; ஆனால் முன்னிருந்த சில புததிமான்கள்இப்படிப்பட்டமுறைகூடாதென்றேதடுத்திருப்பதாகத் தெரியவருகிறது.(மிதாட்சரம்.)
అరోగిణీంభ్రాతృమతీం అసమానార్షగోత్రజాం పంచమాత్సప్తమాదూ
ర్ధ్వంమాతృతఃపితృతస్తథా। இந்தசுலோகத்திலே தகப்பன் வழியில் ஏழு தலைமுறைக்கு மேற்பட்டும், தாய்வழியில் ஐந்துதலைமுறைக்குமேற்பட்டும் விவாகசம்பந்தம் செய்யலாமென்று சொல்லியிருக்கிறது; அநேகதலைமுறைகள்கடந்து பாத்தியதை மறைந்து போய்விட்ட போதிலும், இருகிறத்தாருடைய கோத்திரம் ஒன்றாயிருக்கிறபட்சத்தில் விவாகசம்பந்தங்கூடாதென்று தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜன சமுதாயப்பிரயோசனத்தை ஆலோசிக்குமிடத்து இந்த ஏற்பாடு மகாசிறந்ததே. இந்த ஸ்மிருதி வாக்கியத்திற்கு விரோதமாக இப்போது நடந்துவருகிற வழக்கம் சாஸ்திரப்படி பாபகிர்த்தியமென்று யோசிக்கப்படத்தக்கது. அப்படியாயின், எத்தனை வம்சஸ்தர்கள் சண்டாளர்களெனத்தள்ளுகடையாகவேண்டுமெ பாருங்கள். அப்படிக்கல்ல. ஒவ்வொருதேசத்திலும் ஒவ்வொருகாலத்தில் ஜனசமுதாயப்பிரயோசனத்தைக் கருதிக் கட்டுப்பாடான ஒவ்வொரு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்தந்தகாலத்திற்கு அந்தந்த ஏற்பாடு சரியானதாகவே தோன்றும். ஏதாவதொரு ஏற்பாடு சீரற்றதாக ஒருவருக்குத்தோன்றினபோதிலும், அதற்குண்டான நியாயங்களைக்கொண்டு அது சீர்ப்படுத்தப்படுகிறவரையில் அவரும் அதற்குட்பட்டே யிருக்கவேண்டும். ஜனசமுதாயப் பிரயோசனத்தை விர்த்திபண்ணத்தக்க எந்த ஏற்பாட்டிற்கும் ஆஸ்திகனாயினும் நாஸ்திகனாயினும் உடன்படவேண்டியவனே; உடன்படாதவன மானுஷீகமுடையவனல்லன். தன்தாரத்தை வேறொருவன் விரும்பினால் தான் சம்மதியாததுபோலப் பிறனுடைய தாரத்தைத் தான் விரும்பினால் அவன்சம்மதியானென்று பகுத்தறியும் அறிவினையுடையவன் எந்தமதஸ்தனாயினும் பிறர்பொருளையிச்சியான். பயத்தினாலடங்கியிருக்கிற அறிவீனனுடையமனம் சமயம்பார்த்துக்கொண்டேதானிருக்கும். இதையறியாதவர்களே தன்னினத்தார் எவ்வளவு துன்மார்க்கர்களா யிருந்தபோதிலும், அபிமானத்தினால் அவர்களைக்காத்துக்கொண்டு, எதிரிகளைவீணாய் அலர் தூற்ற இஷ்டங்கொள்ளுவார்கள். "தன்னைப்போல எதிரியை நினைப்பான்" என்றும், "தன்னைப்போல எதிரியை நினைக்கவேடும்" என்றும் இரண்டுவாக்கியங்கள் வழங்கிவருகின்றன. முதலாவது வாக்கியம் இஷ்டத்தைத்தெரிவிக்கிறது; இரண்டாவது வாக்கியம் கடமையைத் தெரிவிக்கிறது. நியாயத்தை யனுசரியாமல் இஷ்டானுசாரமாய்ப் பேசுகிறவர்களுக்கு முதல் வாக்கியத்தைவிட்டுக்கொடுத்து, இரண்டாவது வாக்கியத்தை நாங்கள் கைக்கொள்ளுகிறோம்.

சபைகூடி வாய்ஞானம் பேசுவதினால் அதிக பிரயோசனமுண்டாகாது, பேசினபின்பு, 'ஏட்டுச்சுரைக்[illegible]ய்க்குச்சொன்

னேனேயல்லாமல், மேட்டுச்சுரைக்காயக்குச் சொல்லவில்லை' என்றுற்போலப்புரண்டாலும்புரளும்,ஒருவேளைசொன்னது இல்லாமற்போனாலும் போம். ஆதலால் எதுவும் எழுத்துமூலமாயேறபடுமாகில் தஸ்தாவேஜாக இருக்கும்; அன்றியும் பின்சந்ததியார் ஆராய்ந்துபார்ப்பதற்கும் உதவும். நமது முன்னோர்கள வெகுபாடுபட்டு எழுதுவித்த ஒரு ஏட்டுப்பிரதியில் ஒரு ஏட்டுக்கு முப்பத்திரண்டுக்குக்குறையாதபிழை பட்டிருக்கின்றன; அப்படிப்பட்ட கஷ்டம் நமக்கில்லை. இக்காலத்தில் அங்கிலேயர்களுடைய உபகாரத்தினால் நமக்கு அச்சுயந்திரங்கிடைத்திருக்கிறது, அச்சடிக்கும் வித்தையுங்கற்றுக்கொண்டோம். ஒரு பிரதிக்குவதிலாய ஆயிரம்பிரதி வெளியிடலாம். பிரசங்கியார் வாய்ப்பறையினாலே முன் சொன்னதற்குப் பின் சொல்வது முரணாயிருந்தபோதிலும், ஜனங்கள் கிரகிப்பது கஷ்டம்; அப்போதப்போது சொல்வதை ஆங்காங்குவியந்து ஆனந்திப்பார்கள். நாற்பதுவருஷத்திற்கு முன்னமே சதுர்வேதசித்தாந்த சபையென்னும் ஒருசபையிருந்தது; கதிர்வேல் கவிராயரென்பவர் அந்தச்சபாபிரசங்கியார்.சங்கதிசாரமற்றதாயினும், சொற்சாதுரியமுடையவர். காத்தொலிக்பாதிரிக்குத் தலை மொட்டையாயிருப்பதற்கும் துருக்கனுக்குச்சுன்னத்து செய்திருப்பதற்கும் காரணஞ்சொன்னார். அதாவது-ஒரு பாதிரி குளத்தில் குளித்துக்கொண்டிருக்கையில், ஒரு துருக்கன் கரைமேலிருந்து துடுக்காகக் குளத்தில் குதித்தான், அவனுடைய லிங்கம் பாதிரித்தலையில்படவே, அதுபட்டதென்கிற அருவருப்பினால் பாதிரிமொட்டையிட்டுக்கொண்டான்; துருக்கனும் அவ்வாறே தன்குறியின்முனையை அறுத்துக்கொண்டானென்றவுடனே ஜனங்கள் குதுகுலித்துச்சந்தோஷித்தார்கள். பிரசங்கியாரும் கூடக்கலந்துகொண்டு சந்தோஷித்தார். இன்னுமொரு பிரசங்கம்—அந்தக்கவிராயர் கோட்டையில ஒருவனுக்குப் படிப்புசொல்லப் போய்க்கொண்டிருக்கையில் அவருடைய நாமத்தை ஒரு சோல்ஜர்வழக்கமாய் நக்கிப்போடுவேன். அவர் என்னுடையஸ்வாமி உன்னைக்கொன்றுபோடுவரென்றார். அவன் லட்சியஞ்செய்யாமையால் ஒருநாள் நாமத்தில் பாஷாணத்தைக்கலந்து போட்டுக்கொண்டு போக, அவன் வழக்கப்படி நக்கி, உடனேயிறந்துபோனான், தான வேறொரு வழியாய் வந்துவிட்டதாகச்சொன்னார். அப்படியே தன் கையிற்கொண்டுபோகும் துளசியை ஒரு சோல்ஜர் பிடுங்கித் தன்னுடைய ஆசனத்தில துடைத்து எறிந்துவிடுவான்; ஒரு நாள் பூனைக்காஞ்சோரியைக்கலந்து கொண்டுபோக, அவன வழக்கப்படி துடைத்து அவஸ்தைப்பட்டானென்றனர். ஜனங்கள் இதற்குஞ்சந்தோஷித்தார்கள்.நாமத்தின் பெருமையைப்பாஷாணமும், துளசியின் பெருமையைப் பூனைகாஞ்சோரியுமடைந்தன. ஸாரமானதையும் நிஸ்ஸாரமானதையும் பகுத்தறிவுடையவர்கள் அறியவே அறிந்து கொள்ளுவார்கள், சாதாரணமான சனங்கள் தங்கள் எதிரிகளை ஒருவர் நிஷ்காரணமாய் எவ்வளவு தூஷித்தபோதிலும் கொண்டாடுவார்கள்; பிரசங்கியார் நாஸ்திகர்களை நகர்த்திப்போட்டாரென்பார்கள்; ஈர்க்கு ஈர்க்காயெடுத்துப்போட்டாரென்பார்கள்; பச்சை பச்சையாய்ப்பேசிப்போட்டாரென்பார்கள்; பிரசங்கியாருக்கும்அதைக்கேட்க ஆனந்தமாயிருக்கலாம். நடத்துங்கள், நடத்துங்கள், சந்தோஷம்.

கல்லாலெறிந்தால் நெல்லாலாவதெறிவார்களென்கிற வாக்கியத்தை நாம் மறக்கலாகாது. 'அகழ்வாரைத்தாங்கு நிலம்போலத்தம்மை, இகழ்வார் பொறுத்தல்தலை.' என்னுங்குறளிருந்தபோதிலும், அதற்கும்ஓரளவுண்டு; நீர்மட்டம் வரையிலேதான் தாங்கும். ஆதலால், 'சிறியோர் சிறுபிழைசெய்தனராயிற் பெரியோரப்பிழை பொறுப்பதுகடனே; சிறியோர் பெரும்பிழை செய்தனராயிற் பெரியோரப்பிழைபொறுத்தலுமரிதே.' என்கிறவாக்கியங்களையும் நாம் ஞாபகத்தில் வைக்கவேண்டும்.

நாஸ்திகர்களைப்போலவே,ஆஸ்திகர்களும்சொந்தநன்மையையும், ஜனசமூகப்பிரயோசனத்தையும், சீராயொழுகாவிடில் பிறரால் இகழப்பட்டு மனித ரெண்ணிக்கையில் வைக்கப்படமாட்டோமென்பதையுங் கருதியே, நல்லொழுக்கத்தில் ஒழுகவேண்டியதேயல்லாமல், கடவுளுக்கும் நரகத்திற்கும் பயந்து நடப்பது-திருட்டுச்குண முடையவன் தெண்டனைச்சட்டத்திற்குப்பயந்து நடப்பதுபோலத்தானாகிறது. அன்றியும் அவர்களுக்கு எவ்வகைப்பாபத்திற்கும் பிராயச்சித்தமென்ப தொன்றிருப்பதால் அதன் வழியாய்த் தங்கள் பாபம் பரிகாரமாய்விடும், நரகவேதனையைத்தப்பித்துக்கொள்வோம், மோட்சவாயில் நமக்குத்திறக்கப்படும் என்று தீரங்கொள்வதினாலே, அந்தபயமும் ஒழிந்துபோகிறது. அறியாமற்செய்தபாபத்திற்கே பிராயச்சித்த முண்டு, அறிந்து செய்ததற்கு இல்லையென்பார்கள்.அறியாமற்செய்தபாவத்தைக் கடவுள் மன்னிக்கவேவேண்டும், அதற்குப்பிராயச்சித்தம் வேண்டுவதில்லை. குழந்தையாவது அறிவுபேதித்திருக்கிற பயித்தியக்காரனாவது செய்கிற குற்றத்திற்கு நீதியுள்ள அரசன் தெண்டிப்பதில்லை. கம்பளிதானமுதலிய மகாதானம் பெற்றுக்கொள்ளுகிற பிராமணர்கள் அந்தப்பாபத்தை ஏற்றுக்கொண்டு நெடுநாளைக்குக் காயத்திரிமுதலிய ஜபஞ்செய்து அந்தப்பாபத்தைப்பரிகரிக்க வேண்டியிருப்பதால் அவர்களுடைய பிரயாசைக்காக அதிக தட்சணை கொடுக்கவேண்டு மென்கிறார்கள்.தானம் பெற்றுக்கொள்ளும்போது பாபத்தை அறிந்தே யேற்றுக்கொண்டு, அப்பாபம் ஜபத்தினால் பரிகரிக்கப்படுகிறது. அறிந்தே செய்கிறபாபத்திற்கும், எவ்விதபிராயச்சித்தமும் தானமும் பரிகாரமும் வேண்டுவதே யில்லை; பூஜை ஒன்றிருக்கிறது, அதுவே சகலத்திற்கும் போதுமானது:—(கருடபுராணம், சு-ஆம் அத்தியாயக்கடைசியில்) "ஜீவர்கள் செய்யும் பாபபுண்ணியங்களைத்தெரிந்து, யமனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யச் சிரவணர் என்போர் பன்னிருவர் (யமபட்டணம்)அந்நகரில் இருக்கின்றனர். ஜீவரெல்லாரும் அப்பன்னிருவரையும் பூஜிக்கவேண்டும்; அச்சிரவணரை பூஜித்த ஜீவன் முடிவுகாலத்தில் யமபுரி சேரும்போது அவன் செய்தபாவங்களெல்லாவற்றையும் எடுத்துச்சொல்லாமல் புண்ணியங்களையே அச்சிரவணர் வெளிப்படுத்துவார். ஆதலால் சிரவணரைப்பூஜித்தல் மிக நன்மையென்று அறிந்துகொள் எனறருளினன்." இச்சவாக்கியம் கருடபகவானுக்கு ஸ்ரீவிஷ்ணுபகவான் திருவாய் மலர்ந்தருளியது. இதைப்பார்க்கினும் உயிர்க்குறுதி வேறொன்று வேண்டியிருக்கிறதோ! ஜீவர்கள் எவ்வகைப்பட்ட பாவங்களையும் பரிகரித்துக்கொண்டு மோட்சசாம்பிராச்சிய மடைவதற்கு இந்த சொற்ப லஞ்சம் போதுமே. இந்தப்பூஜையினால் சிரவணர்களை வசப்படுத்திக்கொண்டு மோட்சமடையலாமென்கிற நம்பிக்கையினால் ஆஸ்திகர்கள் அறிந்தும் அறியாமலும் எவ்வகைப்பட்ட பாபத்தையுஞ்செய்யத்துணிவரே. இப்படிப்பட்ட துணிவுகொண்டே அவர்களுடைய சித்தாந்தத்தின்படி இடைவிடாது பாபஞ்செய்துகொண்டு கற்பகோடிகாலமாய் ஜனனமெடுத்து வருகிறார்களென்று நாம் நிச்சயிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. அவர்களுடைய வேதம் அநாதி. அதையனுசரித்துண்டான அவர்கள் மதமும் ஆதிமனிதனாகிய 'மனு' என்பவன் உண்டானபோதே யுண்டாயிருக்கவேண்டும். இதுவரையில் எத்தனையோயுகங்கள் சென்றும், இப்போதிருக்கிற இந்து சமயிகள் ஆதிகாலந்தொடங்கி, மேற்கண்ட பூஜைசெய்யாமலோ, செய்தும், அதினால் நிவர்த்திக்கக்கூடாத அவ்வளவு மகத்தான கொடிய பாபங்களைச்செய்துகொண்டோ ஜனனமெடுத்து வருகிறார்கள். அவர்கள் பாபமேசெய்யாதிருந்து எப்போது ஜனனத்தை யொழிப்பார்களோ தெரியவில்லை, தாங்கள் முழுபாபிகளாயிருக்க, பிறரைப்பாபஞ்செய்வார்களென்று தூழிப்பதும் அவவிததுணிச்சலே. இது-தன்வீடு திறந்தலையாயிருக்க, அசல்வீட்டுக்குப் படல் சாற்றுவதுபோலிருக்கிறது. புத்தியில்லாமல் தான் கெட்டாலும், பிறருக்குப்புத்திசொல்லிப்பிழைப்பூட்டுவதும் ஜீவகாருண்ணியந்தான் !! மதமேற்பட்டு அநேக யுகங்கள் சென்றும், அதினாலே உண்டான சீரென்ன? நாளுக்குநாள் பாபிகள் விர்த்தியாவதே அதின் பிரயோசனம். இவ்வளவும், இல்லதைச் சொல்லி உள்ளதைவாங்கிக்கொண்டதுதான்.

A. M.

இந்தியா கெடுதியும், சம்ஸ்கிருதபாஷை விருத்தியும்.

—o—

இந்தியாவானது பல நூற்றுண்டுக்கு முன்னே நல்ல நாகரீகங்களை யடைந்து வந்தது. அப்படி யடைந்ததும் ஜாதி மதாபிமான மற்ற இந்து வேதக்கொள்கைகளின் ஆதாரங்கள் கொண்டே. சில காலத்துக்குப்பின் கல்வியிற்சிறிது தேர்ச்சியுள்ள அனேகர் தங்கள்பிழைப்பினிமித்தமும், சாமர்த்தியங்களைக் காட்டு நிமித்தமும், ஏழைகளைப்பகட்டி வந்ததே இந்தியாகெட்டதற்குக் காரணமாகும். அக்காலம்போலவே நாகரீகமடைந்த இக்காலத்திலும், அனேகர் பழைய வாசாரம் என்று துராசாரத்தைக் கொண்டு தமது மக்கள் உற்றார் முதலினரை உதவி யற்றவர்களாய் ஆக்கிவிடுகிறார்கள். அப்படியெல்லாம் நாமாகாமல், நல்லநாகரீகங்களை யடையவேணுமென்றால், இந்துக்களுடைய வேதமாகிற கடலைச்கற்க, அதன் பாஷையாகிய சம்ஸ்கிருத பாஷையைக் கற்கவேண்டும். ஏனெனில், இப்பாஷையிற்றான், நமக்குவேண்டிய ஆதாரங்களெல்லாம் தெரிந்து கொள்ளும்படி பூர்வீகர்களாலும், அவர்களுக்கடியோத்த வஸ்துவாகிய கடவுளாலும் அருளப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை இந்துக்களில் யாவரும் கற்காமல் சிலர்மாத்திரம் கற்றுக்கொண்டு வந்தமையால் ஒரு படிப்பட்ட நிலைமையில் இத்தேசம் நிற்கவில்லை. ஆனால் அவைகளைப் பெண்களும் பேதைகளும் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு, அனேக மகான்கள் இந்தியாவிலுள்ள அவ்வத்தேச பாஷைகளில் மொழிபெயர்த்துவைத் திருந்த போதிலும், அவைகளை நம்ப வொட்டாமற்படிக்கு சம்ஸ்கிருதம் படித்த சில்லோர் பகட்டிக கெடுத்து விட்டார்கள். ஆகையால் இந்துக்கள் யாவரும் தமிழ், தெலுங்கு முதலிய பாஷைகளைக்

கற்பதோடுங்கூட சம்ஸ்கிருத பாஷையையும் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அப்படியாய் விட்டாற்றான், சம்ஸ்கிருதபாஷையைக் கற்றும் கபத்தனை நீங்காது ஒரு ஸ்லோகத்திற்குக் கூட அர்த்தம் செவ்வையாகச் சொல்ல சக்தியற்ற பாமரர் பகட்டுகள் நீங்கும், இந்துக்கள் யாவரும் அப்பாஷையைச் கற்காததினாலல்லவா? செம்மறியாட்டு மந்தைகள் போல் போகிறோம். ஆனால் சம்ஸ்கிருத பாஷை யாவரும் கற்கக்கூடாதென்கிற நியதியேயில்லை. ஆதியில் எல்லாரும் சம்ஸ்கிருத பாஷையைக் கற்றுக்கொண்டே வந்தார்கள் என்பது எல்லார்க்கும் யோசித்தால் விளங்கும். ஆனால் ஏன் இதுவரையில் ஆசாரத்துக்கு வரவில்லையென்று கேட்கத் துணிவீர்கள். அப்படியாய் விட்டதும், வேதக் கருத்துக்கு மாறாக சிலர் தங்களுஜ்ஜீவனத்தின் பொருட்டு ஜாதிகளேற்படுத்திவிட்ட காலத்தின் கோலத்தினாலேயே யென்றும் தெரிந்து கொள்வீர்கள். ஆங்கிலேயரும், சம்ஸ்கிருதபாஷையிலுள்ள நூல்களைத் தங்கள் பாஷையில் மொழிபெயர்த்து ஆராய்ச்சிசெய்தே அதிச சாமர்த்தியவான்களா யிருக்கிறார்கள். இனி ஜாதிகளைப்பற்றி சிறிது யோசிப்போம். இந்துவேதத்தில் ஜாதியென்பது வகுப்பாகப் பிரிக்கப்படடிருக்கவில்லை. பிரிக்கப்பட்டிருந்தால் பிராமண, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரர் என்னும் நான்குஜாதிகள் தானே இருக்கவேண்டும். அதற்கு மேற்பட்ட பஞ்சமாதி ஜாதிகள் ஏன் ஏற்பட்டிருக்கின்றன? இவைகளெல்லாம் சற்று கற்றறிந்த மோஷைகள் பகட்டு. ஜாதியேற்பட்டதும் பிறப்பினாலன்று. மானுஷீகனாகிய ஒவ்வொருவனுடைய குணத்தின் பரிமளத்தினா லென்றறிக. அதாவது பிராமண, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திர, பஞ்சமாதிவகுப்பினர்கள் வயிற்றிற்பிறந்த ஒவ்வொருவனும் மநுஷ்ய ஜாதியே. அப்படிப்பட்ட வகுப்பும், அவ்வகுப்பிற் பிறந்தவர்களும்; ஆடு, மாடு, கழுதை ஜென்மங்கள்போல, முதலில் மநுஷ்ய ஜென்மத்தை யுடையவர்களாவார்கள்; எப்படியெனில், கொடும் பாதகத்தொழிலினால் சண்டாள பஞ்சமாதிஜாதியாயும் ஏவற்றொழிலினால் சூத்திரனாயும், வர்த்தகத்தினால் வைசியனாயும், தோள் வல்லமையினால் க்ஷத்திரியனாயும், கடவுளுடைய குணானுபவாதிசயங்களை அறிபவனாகலினால் பிராமணனாயும் சொல்லப்படுவார்கள். அன்றியும், அப்படிப்பட்ட பஞ்சமனிடத்திற்பிறப்பவன் பிராமணனுமாவான். பிராமணனிடத்திற் பிறந்தவன் பஞ்சமனுமாவான். இவ்வண்ணம் முறையே க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திராதிகளும் மாறி மாறி ஜாதியென்னும் பட்ட மடைவார்கள். இவையே இந்து வேதக்கருத்தாம். ஆனால் தற்கால ஸ்திதியைநோக்கிப் பூர்வீகர் பகட்டினால் நேர்ந்துவிட்டதென்று அறிந்து கொண்டும் வாய்மூடிக் கொண்டிருப்போமானால், நமது ஜெனனம் மானுஷீகமன்று. ஆகையால், ஏதோ காலகதியால், இப்படியாய்விட்டதென்று ஒடுங்கியிருக்க எண்ணுவீர்களேல், நமது தேசம்க்ஷேமமடையாது, அறிவாளிகளின் தன்மையாகாது. ஆகையாற்றான் சம்ஸ்கிருத பாஷையையும், வேதத்தையும் கற்கவேண்டும். வேதம் படிக்கக்கூடாதென்பது இந்தியாவைப் பகட்டிய பூர்வீக பிராமணர் கொள்கை. யாவனொருவன் வேதம்படிக்க வேணுமென்று எண்ணுகிறானோ அவன்தான் விப்பிரன். யாவனொருவன் வேதம்படித்து ஞானமடைகிறானோ அவன்தான் பிராமணன். யாவனொருவன் வேதம் படிக்காமலிருக்கிறானோ அவன்தான் சூத்திர பஞ்சமன். வேதம் படிக்காதவனுக்கு மோக்ஷமில்லை. க்ஷத்திரிய, வைசிய சூத்திர, பஞ்சமாதிகள் என்னும் வகுப்பை யடைந்தவர்களிற் பலர் வேதம்படித்து பிராமணர்களா யிருக்கிறார்கள். பிராமணர்களில் அனேகர் பஞ்சமசண்டாள ஜாதிகளாய் விட்டிருக்கிறார்கள். இத்தியாதி செய்கையிலேயே, ஜாதிகள் ஏற்படும் என்பது இந்து வேதக்கருத்து. இதற்குவேறாய் தோன்றியிருப்பவைகள் வஞ்சனையின்கருத்து, சம்ஸ்கிருத பாஷையிலுள்ள சாத்திரங்கள் படிக்காதவர்களுக்கு ஒன்றும் விளங்கா. நமது தேசத்தார் பெரும்பாலும் கல்வியிழந்ததற்குப் பிராமணர்கள், சூத்திராதிகள் வேதம் படிக்கக்கூடாது; ஏவற்றொழிலே சரி; க்ஷத்திரியன் தோள்வலிமையே செய்யவேண்டும், வைசியன் வாணிபமே செய்யவேண்டும் என்று கூறிய பகட்டுகளேகாரணமாகும். ஆனால் க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திர பஞ்சமாதிகள் அந்தந்த வகுப்பின் கிருத்தியஞ் செய்துகொண்டே வேதமோதலும், வேறுஜாதியாக யெண்ணுவதும் வேதக் கருத்தாகா. இக்காலத்தில் ஜாதிகளை ஒன்றாய்ச் செய்து ஐக்கியமாக வாழ்வது முடியாது என்பீரேல், ஒவ்வொருவர்களும், தம்முடைய நலத்தின்பொருட்டு, சம்ஸ்கிருதபாஷையைக் கற்பதிலும், வேதமோதலிலும், இப்போதுள்ள ஜாதியை ஒரு மூலையில் கட்டிப்போட்டு வேதத்தில் கூறும் ஜாதியைப் பற்றுவார்களானால் தேச மாதியந்தமும், ஐக்கிய நேசமாய் வாழத்தடையின்றதாகும்.

ஜநாநுகூலரி.

———o———

அறிக்கை.

நமது மெம்பர்களும் கையொப்பநேசர்களும் தாங்கள்பெறுகிற ஒருபிரதிக் கதிகமாக "தின்கர்" என்னும் இங்கிலீஷ் பிரதியாவது, "தத்துவவிவேசினி" என்னுந் தமிழ்ப்பிரதியாவது பெறவிரும்பினால், அடியிற்கண்டிருக்கிற குறைந்தவீதத்திற்குப பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

மாசமொன்றுக்கு அதிகமாகவாங்குகிற

இங்கிலீஷ் பிரதி - க - இ .. அணு ச
தமிழ்ப்பிரதி ... - க - இ ... அணு உ

இரண்டுபிரதிகள் ஒரேதபாற்செலவில் அனுப்பக்கூடுமாதலால், அதிகபத்திரிகை ஒன்றுக்கு மேற்பட்டால் மாத்திரமே மாசமொன்றுக்கு வேறே ஒருஅணு தபாற்செலவு கொடுக்கவேண்டும்.

இவ்விதமாய்ப் பத்திரிகையைப் பரவச்செய்து, இரட்டைப்பேற்றுச்சகோதரர்களாகிய—மடமை, மூடபக்தி—என்னும் இராக்கதர்களோடு போராடி வெற்றி பெறுவதற்கு நமது மெம்பர்களும் நண்பர்களும் துணை புரிவார்களென்று நம்புகிறோம்.

இந்தியாவிலுள்ள
சுவக்கியானிகளை
மதிராஸ் ஸெக்கியுலர்சோசைட்டியில்
மெம்பர்களாகச் சேரும்படி
கேட்டுக்கொள்ளலாகின்றது.

உள்ளூர்மெம்பர் - மூன்றுமாசத்திற்கு	—ரூ	3— 0—0
வெளி ,, ,,	—ரூ	1—14—0

செலுத்தவேண்டும். அப்படி சேருகிறவருக்கு "தின்கர்" என்னும் இங்கிலீஷ் பத்திரிகையாவது, "தத்துவவிவேசினி" யாவது இலவசமாக அனுப்பப்படும்.

தத்துவவிவேசினி

நான்குபக்கம், பிரதி 1க்கு விலை அணு 1.

தமிழ்சந்தாவிபரம்.

உள்ளூர்—(அட்வான்சு.) வெளியூர்—(அட்வான்சு.)
(தபாற்செலவுஉள்பட)

உள்ளூர்	Rs.	A.	P.	வெளியூர்	Rs.	A.	P.
மாசம் 1-க்கு	0	4	0	மாசம் 1-க்கு	0	5	0
ஷை 3-க்கு	0	10	0	ஷை 3-க்கு	0	13	0
ஷை 6-க்கு	1	2	0	ஷை 6-க்கு	1	8	0
வருஷம் 1-க்கு	2	2	0	வருஷம் 1-க்கு	2	14	0

எல்லாத் தமிழ்ப்பத்திரிகைகளையும்
சென்னை முத்தியாலுப்பேட்டை இலிங்கசெட்டிவீதி
307 - வது நம்பர் வீட்டில்
பு. முனிசுவாமிநாயகருக்கும்;
1886ம் - வருஷ முதல் சந்தாக்களையும்,
இங்கிலீஷ் பத்திரிகைகளையும்,
வேப்பேரி சில்வர்ஸ் ரோட்டில்
மதிராஸ் செகுலர்சொசைட்டி ஆனரரிசெக்ரிட்டேரி
மெஸ்டர். அப்ஷன்துரை யவர்களுக்கும்;
அனுப்புதல்வேண்டும்.

Printed and Published for the Proprietor at the VURTHAMANATHARUNGINI PRESS, No. 174, Dayaraja Moodelly Street,—Madras.